

Redakteur - Besitzer
W. Jurukoff.

Varnaer Nachrichten

Varna, den 13. März. 1916. 5 Cent

М-ръ Хр. С-й-въ Варна.

ПО СОЛУНСКАТА АКЦИЯ.

Въ статията си „Важността на Солун“ и „Разногласията за Солун“ ние изтъкнахме грамадното по ранно значение на Солун за съгласението. Следъ загинването на Сърбия и Черна гора и неуклонния неутралитет на Гърция, ние подчеркнахме, че Картагена на съгласението не е на Балканите и въ скоро време то ще почувствува тукъ своята немощ, както и на всъждъ прояви безсилието си. Ние дори изразихме върването си, че съгласението скоро ще се откаже от вътрешната си политика на Балканите и ще тръбва да напусне срамната, позорната си акция. Положението на Балканите днес е така заздрано и пята Хелголанд — Багдате така обезпечен, че никакви акции на съгласението не могат да компрометират постигнатите успѣхи.

Върни мисли изказва генерал Веро въ „в. Льовръ“ по Солунската експедиция: „Поради недостатъчните средства и закъсненията, пропадна Солун, казватъ, е застрашавал триумфалното настъпление на Германия към Цариград. Ще остана скептик въ това отношение; ние не можем да предприемемъ никакво флангово дѣйствиe. . . Нека отправимъ нашите усилия сръщу окопите на неприятеля въ по-големите фронтове, въ Франция и Русия. Рѣшителниятъ успѣхъ никога нѣма да се добие на единъ второстепененъ театър; позволете ми да напомня това, защото Наполеонъ го е казалъ.“

Бившия французки президент Клемансо на 16 т. м. въ

своята рѣчь въ камарата се изказалъ: „ . . . Изхода на войната ще се рѣши не на Балканите, а на голѣмите европейски военни театри. Фаталната грѣшка, извършена съ прѣдприемането на солунската експедиция, днесъ вече е очевидна за всѣки французинъ. Стоението на войските ни около Солунъ въ единъ моментъ, когато въ прѣдѣлите на Франция най-ужасния неприятел се опитва да ни нанесе смъртенъ ударъ, е не само грѣшка, но и нечувано прѣстѣпление. За спасение честта на Франция и за прѣдотвратяването на евентуалната катастрофа азъ настоявамъ най-енергично, щото на съюзните войски незабавно да се даде заповѣдъ за връщане отъ Балканите въ Франция.“ Речта на Клемансо е възбудила духовете дори и на правителствените привърженици и е прѣдизвикала силно вълнение. Множество депутати и нѣкои членове отъ върховния воененъ съветъ сж обсъждали връщането на солунските войски въ Франция, прѣдъ видъ на сегашното критическо положение.

Въ Франция вече чувствуватъ фаталния край на Солунската акция. Солунските войски, поставени въ невъзможността да прѣдприематъ нѣкакви настѣпателни дѣйствия, изложени сж на разложение и самоагнване или на неминуемо поражение.

Въ прѣдвечерието сме, може би, на отгълянето на солунските войски.

— Печатъ. „Зора“ — Варна.

ЕРЗЕРУМЪ.

Отдавна вече телеграфътъ ни донесе вѣстията за падането на Ерзерумъ. Вѣстниците на Съгласението — пълни съ мним. побѣди и повѣстования за храбростта на войските имъ — имаха най-сети случаятъ да отбѣлжватъ една побѣда. И ето тѣ пишатъ дълги колони за храбростта на руските войни; за „безпримѣрния устрѣмъ“ на руското настѣпление, за рѣшителни сражения на Кавказния фронтъ — съ важни послѣдствия.

Да, французкиятъ вѣстници говорятъ даже за „успѣшното реализиране мечтата за разгромяването на Турция“, за прѣдстоящото падане на Цариградъ — за окупацията на Месопотамия отъ англичаните и т. н. Най-чудното, и приказно-комични сж разбира се свѣденията които тѣ даватъ отъ „многодавенъ източникъ“ за плячките отъ Ерзерумъ. 100,000 — словомъ сто хиляди! — пѣлници и 1047 пѣлници орджия. . .

Заспалитъ отъ бездѣйствие журналисти на Съгласението успѣха да подигнатъ отпадналитъ духове на сантименталниятъ французинъ и на алчния за пари и злобенъ Джонъ Булъ.

За малко обаче: лъжата има кжси крака.

Официалното турско комю-

нике е кжсо и гласи: „Турската армия се оттегли отъ Ерзерумъ безъ жертви, за да заеме стратегическата линия Трапезундъ—Диарбекиръ“.

Воениятъ сътрудникъ на „Новое Время“ пъкъ се мчи да успокои руския народъ като открива прѣдъ него неоснователността на чрѣзвичайната му радостъ тъй като: „Не си ли лъганъ до сега все съ побѣди?.. И при това турците отстѣпиха отъ не модерно укрѣпениятъ Ерзерумъ не тъй както ний отстѣпихме въ Польша и Галиция . . . Ерзерумъ е отдалеченъ отъ Багдате 1000 километра“ . . .

А „Кѣлнische Volkszeitung“ прѣдава: „Англичаните бѣха принудени да се върнатъ въ „Шенкъ Османъ“, нѣколко килом. сѣверно отъ Адена. . .

Бѣдни читатели на съгласението какъ сж гаврятъ съ тѣхъ — когато синовете и бащите имъ гинатъ въ развилитѣ на Вердунъ и мръзнатъ подъ снѣговете на руските стѣпи.

Готвачка

специалистка по западно европейска кухня, свършила Стопанско училище, владѣе френски и руски, търси подходяща за нея работа въ ресторантъ-клубъ или кжща. Адресъ агенцията до кафене „Балканъ“ за Букурещлиева.

Deutsche offizielle Nachrichten.

(Durch die Funkentelegraphenstation in Frangha.)

Berlin, den 13. März 1916.

Trosses Hauptquartier:
Westl. Kriegsschauplatz.

Nordöstlich von Neuville sprengten wir mit Erfolg und besetzten die Trichter. In der Gegend westlich der Maas mühte sich der Feind unter starken Verlusten in gänzlich ergebnislosen Angriffen gegen unsere neuen Stellungen ab. Auf den Höhen östlich des Flusses und in der Woevre-Ebene blieb die Gefechts-tätigkeit auf mehr oder minder heftige Artillerietätigkeit beschränkt. Die in den Berichten vom 29. Februar und 4. März angegebenen Zahlen an Gefangenen und Beute, für die Zeit seit Beginn der Ereignisse im Maas-Gebiet, haben sich mittlerweile erhöht auf 430 Offiziere, 26 042 Mann an unverwundeten Gefangenen, 189 Geschütze, darunter 41 schwere, 232 Maschinengewehre. Bei Obersept gelang es den Franzosen trotz wiederholter Angriffe auch gestern nicht, in ihren früheren Stellungen wieder Fuss zu fassen. Sie wurden blutig abgewiesen.

Oestlicher Kriegsschauplatz:

Balkan-Kriegsschauplatz:

Die Lage ist im allgemeinen unverändert.

Zürich, den 13. März 1916.

Bei Verdun dauert das deutsche Bombardiment mit grosser Heftigkeit an, besonders östlich der Maas dringen die Deutschen immer weiter vor, es ist ihnen gelungen den Gegner im Osten fernzuhalten und im Norden und Westen Verdun immer schärfer einzukreisen.

Senator Humbert gibt seiner Ueberzeugung, im Journal, Ausdruck und erklärt, dass gegenwärtig vor Verdun über das Wohl und Wehe der französischen Nation entschieden wird.

Berlin, den 13. März 1916.

Es wird mit Befriedigung festgestellt, dass beinahe sämtliche Deutschen, die bisher in Portugal lebten, rechtzeitig das Land verlassen und die spanische Grenze erreichen konnten.

Rom, den 13. März 1916.

Stampa erklärt, dass die italienische Ministerkrise unvermeidlich sei, es sei sogar möglich, dass das Ministerium vor Beginn der Kammersitzung über den Etat noch seine Demission einreichen werde.

Die Interventionisten haben früher das Ministerium gestützt; Salandra könne nicht mit der Mehrheit aus Giolittis Partei regieren.

Wien, den 13. März 1916.

Der Entente-Kriegsrat, der am 10. März in Paris zusammentreten sollte, ist auf unbestimmte Zeit vertagt worden.

Die bereits in Paris eingetroffenen englischen Bevollmächtigten wurden im Ministerium und im Elisee empfangen und sind nach der englischen Front in Flandern abgereist.

Paris, den 13. März 1916.

Frankreich ruft nunmehr die 49 jährigen Männer zu den Waffen. Ueber die Stimmung in Frankreich berichtet Echo de Paris, dass die Sozialisten in Südfrankreich offen Aufruhr predigen. Quatrième Etat Toulois schreibt wörtlich: Machen wir dem nutzlosen Blutvergießen ein Ende, indem wir die Flinten gegen unsere eigenen Bedrücker richten. Die Depesche Toulouse teilt mit, dass in den ersten französischen Feuerlinien weder Millionäre, noch Klerikale, sondern nur Arbeiter und Bauern vernichtet werden.

Sofia, den 13. März 1916.

Ein an unterrichteter Stelle jetzt vorliegender Bericht aus Konstantinopel besagt dass die Kämpfe im Kaukasus mit unverminderter Heftigkeit andauern. Den türkischen Truppen ist es gelungen, westlich von Erzerum feste Stellungen zu beziehen und dem Gegner ein Halt zu gebieten.

In den neuen Stellungen erwarten die Türken Verstärkungen, die im Anmarsch sind. Die Einnahme von Erzerum kostete General Judenitsch grosse Opfer. Die Türken konnten ihre moderne Artillerie in ihren neuen Stellungen mitführen. Die Behauptungen, dass die Lage der Türken im Kaukasus kritisch sei, sind unrichtig.

Lugano, den 13. März 1916.

Der Pariser Korrespondent des Secolo erklärt, die Misserfolge der Franzosen bei Verdun seien durch Unfähigkeit verschiedener Generale verschuldet worden. Diese seien abgesetzt und von Fachmännern ersetzt worden.

Zürich, den 13. März 1916.

Die deutschen Verluste bei Verdun sind unbedeutend. An der Freilegung Verduns durch die gewaltigen Erfolge ist ein grosser Schritt vorwärts getan. Der Besuch Poincares in Verdun wurde abgesagt, da der Kommandant für die Sicherheit des Präsidenten nicht bürgern wollte. Das Vorgehen der Festung und die stärksten Forts sind für die Franzosen verloren, eine Reihe wichtiger Stützpunkte

erscheint ernstlich bedroht. Joffre selbst kennzeichnet die Lage als nicht unbedingt weshalb man die Eventualität erwägen müsse, die allgemeine Heeresreserven zur Verteidigung Verduns aufzubieten.

Basel, den 13. März 1916.

Wie Schweizer Blätter berichten, die Evakuierung der Zivilbevölkerung aus den französischen Orten an der Ostfront an, auch die Bewohner der im Süden von Belfort gelegenen Ortschaften wurde befohlen, ihre Wohnorte zu verlassen.

Lugano, den 13. März 1916.

„Secolo“ lässt sich aus Paris den wahrscheinlichen zeitweiligen Rücktritt des Kriegsministers Calles melden, der mit einer geheimnisvollen Mission im Auslande betraut sei. Man glaubt in Italien, dass diese Begründung nur als Vorwand dient, damit die Nachricht nicht gar zu niederschlagend wirke.

Berlin, den 13. März 1916.

Die österreichisch-ungarischen Truppen rückten weiter nach Valona vor. Sie bedrohten die italienischen Kräfte am untern Semeni-Fluss in der östlichen Flanke, sodass die Italiener sich schleunigst zurückzogen. Auf den Höhen nördlich von Feras fand ein kurzes Gefecht statt, in dem die Italiener die Flucht ergriffen. Auf dem südlichen Ufer des Voyusa-Flusses zogen sich die Italiener zurück. Die österreichisch-ungarischen Truppen legten seit der Einnahme Durazzos 72 Kilometer zurück und sind etwa 20 Kilometer von Valona.

Das offiziöse Echo de Bulgarie schreibt: Als die verbündeten Heere von allen Seiten in Albanien einrückten, wurden sie von der albanischen Bevölkerung mit herzlicher Freude als Befreier von der Fremdherrschaft begrüßt. Obgleich die künftige Karte von Europa jetzt niemand kennt, ist zu wünschen, dass die Albanier ihr nationales Ideal erreichten und einen unabhängigen Staat bilden. Bulgariens Feinde behaupten dass Bulgarien sich nach der Adria ausdehnen wolle und die Integrität und Unabhängigkeit Albaniens bedrohe. Der Zweck dieser Erfindung ist, Zwietracht zwischen Bulgarien und den Verbündeten zu säen, aber der Ministerpräsident Radoslavoff erklärte wiederholt unter dem Beifall der Sorbonne: „Nicht wir Bulgaren wollen die Befreiung und Unabhängigkeit Albaniens verhindern.“ Die Zeitung

erklärt, die Freiheit Albaniens sei lediglich von denen bedroht, die nicht ohne Erröten sich Paladine der Menschheit nennen.

Berlin, den 13. März 1916.

Der Eintritt des Kriegeszustandes zwischen Deutschland und Portugal machte in allen Ländern, wie in Deutschland, nur geringen Eindruck. Der portugiesische Gesandte in Rom erklärte in einem Interview mit dem Redakteur des Giornale D'Italia, Portugal habe England stete treue Freundschaft bewahrt, es habe die Franzosen schon früher geschützt und Munition geliefert, Portugal werde jetzt England helfen, Gibraltar zu schützen. Die schwedische Zeitung Stockholms Dagblad stellt wörtlich fest: Portugal hat sich des schwedischen Neutralitätsbruches schuldig gemacht, die Beschlagnahme der deutschen Schiffe in den portugiesischen Häfen ist der schwerst Pchaden, der Deutschland aus den ganzen Krieg mit Portugal erwächst. Das holländische Handelsblatt schreibt: Portugal nahm von Anfang des Weltkrieges eine merkwürdige Haltung ein, die mit der Neutralität nicht vereinbar war. Die Deutsche Regierung protestierte, tat aber weiter nichts, weil sie überzeugt war, dass Portugal unter englischem Druck handle und durch seine abhängige Stellung dazu genötigt sei; jetzt beging Portugal durch die Beschlagnahme der deutschen Schiffe ein offenes Unrecht.

Aus der Schweiz.

Aus Paris wird dem „Corriere della Sera“ gemeldet, der allgemeine Eindruck der Verdunkämpfe sei sehr ernst. Die französischen Blätter beklagen sich über ungenügende Informationen deren Einsilbigkeit verschiedegartig ausgelegt werden könne. Man zerbreche sich vergebens den Kopf, ob die Deutschen bloss auf Verdun hinzielen oder gar auf Paris, um dort den Frieden zu diktieren, oder auf die Zerstörung der ganzen französischen Armee. Der Fall Verduns wäre jedenfalls von grosser moralischer Bedeutung, würde aber, so sucht man sich zu beruhigen, keine Entscheidung bringen.

Berlin, den 13. März 1916.

Von der russischen Grenze wird gemeldet. „Ruskoje Slovo“ bestätigt aus London, dass das belgische Ministerium in Nakre die Angebote der Entente abgelehnt habe, die die Schaffung eines besonderen Bündnisvertrages zwischen Belgien und der Entente anstrebten. Das belgische Ministerium sagte, dass es ihn zur Zeit nicht möglich sei, sich mit den ausgedehnten Kriegszielen der Entente solidarisch zu erklären. Belgien müsse im Augenblick den Krieg beenden, indem die deutschen Truppen das belgische Gebiet verlassen hatten.

Schön möbl. Zimmer

zu vermieten. Vis-à-vis von dem französischen Knabenpensionat.

Schopkastrasse Nr. 12.

ВЕРДЮНЪ ПРЕДЪ ПАДАНЕ.

Алскаги канонади. Фортотетъ и прѣградитѣ на Вердюнъ прѣзети. Населението напуска града. Оставките на французския м-ръ. Франция прѣдъ гибель. 26,000 французски пленени. Французското правителство бега.

ЖЕНЕВА, 28 февр. Сенаторътъ Хюмбертъ продължава да изказва въ своите статии, че прѣдъ Вердюнъ ще се разиграе крвава трагедия съ резултатъ: — щастие или нещастие на французския народъ.

Тукъ при тая кръпостъ ще се рѣши съдбата на Парижъ.

БЕРЛИНЪ, 28 февр. Германска главна квартира. Свѣто-източно отъ Новия бомбардиражъ и захемс неприятелски окопи. Западно отъ р. Маазъ, неприятеля се опита да нападне нашата нова позиция, но биде принуденъ да се оттегли съ тежки загуби.

На височинитѣ източно отъ р. Маазъ и на равнината Вьоръ имаше артилерийски дуелъ. Числото на пълнициитѣ и военната плячка въ боеветѣ на тая боева линия (р. Маазъ — равнината Вьоръ) възлиза на 430 офицера, 26042 неравни войника, 189 орджия, отъ които 41 тежки, 232 картечници.

На източния и балкански театръ — нищо ново.

ВИЕНА, 28 февр. Агенция „Лойдъ“. Военниятъ съветъ на държавитѣ отъ съглашените, който трѣбваше да се състои на 10 мартъ въ Парижъ, е отложенъ за известно време, поради критическия моментъ въ който се намира Франция.

Английскитѣ упълномощени делегати за конференцията бидоха приети въ м-вата и Елизе (палата на Поанкаре) и заминаха за английския фронтъ въ Фландрия.

ЛУГАНО, 28 февр. Парижниятъ кореспондентъ на „Секло“ сто какъ обяснява неуспѣхитѣ на французитѣ при Вердюнъ, французскитѣ генерали сж неспособни и се катъ постоянно помежду си, ето защо трѣбва да се смѣнятъ и а тѣхно мѣсто да се поставятъ истински родолюбиви генерали.

ПАРИЖЪ, 28 февр. Французитѣ свикватъ всички мъже отъ 49 год. възраст подъ знамената. В-къ „Еко де Пари“ съобщава, че въ южна Франция социалистичитѣ прѣдизвикватъ размирици. В-кътъ „Катриелъ ета Тулузъ“ пише буквално слѣдното: „Да прѣкратимъ най-послѣ това безмислено проливане на кръвъ, и да обрнемъ оржието си противъ нашитѣ притиснителни — вътрѣшни врагове, В-къ „Депешъ Тулузъ“ казва, че на французката боева линия не се биятъ нито милионери и свещеници, които ревностно пропов. дватъ войната, а само работници и селяни, които най-безбожно се изтрѣбватъ.

БЕРЛИНЪ, 28 февр. Португалскитъ пълном. м-ръ въ Римъ, въ едно интервю дадено на редактора на в-къ „Джурнале д'Италия“ каза слѣдното: Португалия бѣше въ най-интимни сношения съ Англия и е пращала още отдавна военни мунции и орджия на Франция. Португалия ще помага на Англия за запазването на Гибралтаръ.

ЦЮРИХЪ, 27 февр. Бомбировката на Вердюнъ продължава съ адски огънь отъ страна на германцитѣ. Особено източно отъ р. Маазъ, германцитѣ продължаватъ своето безпирно настѣпление. Тѣ успѣха да отблъснатъ французетѣ на сѣверо-изтокъ, а отъ западъ и сѣверъ стѣсняватъ кръга около кръпостъта.

ЖЕНЕВА, 28 февр. Съобщаватъ отъ Парижъ. По заповѣдъ на началника на французката армия всички военни кореспонденти на французката и неутрални преси сж изгонени отъ Вердюнъ и изпратени къмъ Парижъ.

ЛУГАНО, 28 февр. Съобщаватъ на в-къ „Секло“ отъ Парижъ: „Военниятъ французки м-ръ Галиени подава вѣрменно оставката си, защото билъ ужъ натоваренъ съ тайна мисия при държавитѣ на съглашените. Въ Италия обаче смѣтатъ, че „тайната мисия“ (?) е измислена само, за да не би тая новина да произведе тягостно впечатление всрѣдъ французкия народъ.

РИМЪ, 28 февр. Съобщаватъ отъ Парижъ. Рѣшението на английския министерски съветъ, който се състоя завчера, се пази въ тайна.

Нѣкои кореспонденти близи до управляющитѣ лица подозиратъ, че въ този министерски съветъ е било рѣшено, въ най-близо бж даще французкото правителство да се прѣмѣсти.

БЕРЛИНЪ, 28 февр. Римскитѣ в-ци печататъ телеграми за боеветѣ около Вердюнъ, който макаръ цензурирани, че кръпостъта Вердюнъ е прѣдъ своята капитулация. Римскитѣ политически кръгове сж доста угржени. Вечеръ в-цитѣ излизатъ съ специални притурици.

БАЗЕЛЪ, 28 февруарий. До колко французитѣ се опасяватъ отъ германското настѣпление къмъ Парижъ, личи ясно отъ заповѣдта на главнокомандующия, споредъ която всичкото цивилно население на източната французка граница около кръпостъта Белфоръ, трѣбва да напусне мѣстожителството си въ най-скоро вѣрме.

ПАЗЕТЕ СЕ ОТЪ ШПИОНИ

ЦЮРИХЪ, 28 февруарий. Съ прѣвземането на форта ВО, защитата на Вердюнъ, е невъзможна за французитѣ.

Германскитѣ загуби сж незначителни. Съ тоя успѣхъ, прѣвземането на кръпостъта Вердюнъ е въпросъ на часове. Посѣдението, което щѣне да направи Ноанкаре въ Вердюнъ се отказва отъ команданта на кръпостъта, защото той не отговаря за живота и сигурностъта на прѣдседателя на французката република.

Най-силнитѣ кръпости и прѣгради на града сж въ германски ржцѣ. Така, че града е неминуемо застрашенъ.

Самъ Жофрѣ, признава тежкото положение на французката армия, за което готви да изпрати въ Вердюнъ всички свободни войскови резерви, за запазването на града.

Усилията му обаче ще останатъ напраздни.

БЕРЛИНЪ, 28 февр. Австро-унгарскитѣ вѣйки напредватъ къмъ Валона. Тѣ застрашиха дѣсия флнгъ на италианската армия подъ р. Семени, тъй че италианцитѣ се принудиха да се оттеглятъ. По височинитѣ сѣверно отъ Ферасъ имаше сражение, гдѣто италианскитѣ войски се обррнаха въ паническо бѣгство.

Австро-унгарцитѣ се намиратъ на 20 км. прѣдъ Валона.

АТИНА, 28 февр. Италианцитѣ правятъ трѣскави приготовления за укрѣпването на града Валона.

Всичкото мъжко цивилно население работи въ укрѣпленията, а другитѣ останали дѣца, жени и старци напуснаха града. Прѣнасятъ се постоянно мунции и тежка артилерия, които се поставятъ на позициитѣ. Непосрѣдствено прѣдъ самото море денонощно циркулиратъ патраули.

Поставени сж много мини въ валонския заливъ.

ЩАБА на дѣйствующата армия е разпоредилъ да се свикатъ новобранцитѣ отъ **40 НАБОРЪ**, на **5-й Мартъ**, освѣтъ школницитѣ, за които ще има втора заповѣдъ.

ПОЖЕРТВОВАНИЯ

за Червен. кръстъ, Варн. клонъ:

Българското Д-во Червенъ Кръстъ, Варненски клонъ, изказва благодарностъ на слѣдующитѣ Госпожи, Госпожици и Господа, за щедритѣ имъ пожертвования за раненитѣ и болни войници.

Отъ с. Джаферлий и Джевизлий, чрезъ свещеника Юрданъ Е. Стояновъ: 12-20 лв.; 17 ризи, 29-50 аршина платно, 7 ч. чорапи и 45 кърпи.

Отъ с. Прѣселци чрезъ свещеника Димитръ п. Григоровъ: 67-80 лв.; 1 б. гащи, и 1 риза, 6 парчета платно, 1 ч. чорапи и 22 кърпи.

Отъ с. Гебедже чрезъ свещеника Иванъ Г. Пишмановъ 159-30 лв.; 50 ризи, 11 б. гащи, 5 фланели, 18 ч. чорапи, 6 ч. ржавици, 65 кърпи, 1 антерия, 3 кърпички и 1 качулка.

Отъ с. Дишпудатъ и Климентово чрезъ свещеника Петръ П. Ставревъ: 224-40 лв. и 26 кърпи.

Отъ с. Гюнъ-аласж, чрезъ свещеника Димитръ п. Параскевовъ: 40 лв.; 14 ризи, 7 б. гащи, 3 фланели, 7 ч. чорапи, 31 кърпи и 14 парчета платно.

Чрѣзъ Ив. Касабовъ: 14 ризи, 7 б. гащи и 3 кърпи за носъ.

Отъ дискусии въ църкитѣ: с. Ст. Орѣхово 5 лв.; с. Вѣлево 8 лв.; с. Ботево 10 лв.; с. Николаевка 2-25 лв.; Петра Радева отъ с. Ботево 10 лева.

Отъ Настоятелството на Бълг. Д-во Червенъ Кръстъ на Варн. Клонъ

„МАЛКА ПЕЧАЛБА“

Галантарийския магазинъ не е повишилъ цѣнитѣ на вратовръзкитѣ, якитѣ, ризитѣ и всички други стоки.

Тичайте всички при 4—0

„МАЛКА ПЕЧАЛБА“

Търси се кжца съ 3 стаи мебелирани и една кухня за Германски офицери по възможностъ близо до морето.

Оферти писмено Агенцията до кафене „Балканъ“ 1—0.

СЛѢДЪ УЖАСЪ СПАСЕНИЕ!

Страждущи, искайте срѣщу 2-20 прѣдплатени

отъ Аген. Богдановъ Радомиръ най-сигуренъ цѣръ противъ Ревматизма. Хиляди сови благодарности отъ ипасение. 56—00

Търси се мобилирана стая при бѣздѣтно семейство около Мусалата или близкитѣ улици.

Споразумение вѣстникарската агенция — до кафене „Балканъ.“ 1—0.

Младажъ свършилъ тукъ кашното срѣдно търговско уще, владѣе отчасти френски и нѣмски и кореспонденция търси подходяща работа. Споразумѣние въ вѣстникарската агенция до кафене „Балканъ“

Hütet Euch vor Spionen!